

ТУРСКА ДОБРА И СТАНОВНИШТВО У БЕОГРАДУ У ВРЕМЕ БОМБАРДОВАЊА 1862. ГОДИНЕ

Све до почетка ослободилачке борбе српског народа у првом и другом устанку (1804—1813. и 1815.), Турци су били политички и економски господари у Србији. Године 1830, када је Србија добила хатишериф, турска управа је престала у Србији, а Турци су се морали иселити из свих насеља. Они су се убјдуће могли задржати само уз гарнизоне, као што су били Београд, Шабац, Сmederevo, Кладово, Ужице и Соко. Међутим, по хатишериfu од 1833. Порта је задржала право да остави мусиманско, турско становништво и у београдској вароши.

Све до 1862. године, када је извршено бомбардовање београдске вароши, ово мусиманско становништво живело је измешано са хришћанским, српским становништвом и са нешто мало Јевреја, који су били настањени углавном на Дорђолу. Као ранији господари, Турци су у Београду поседовали много имања и зграда, које су држали све до свога исељавања 1867. године. Тада су та имања прешла у српске руке, односно откупљивали су их српски грађани. У документима о продаји тих турских добара у Београду има доста података и о насељу и становништву Београда у то време.

Комисија, образована приликом исељавања Турака (тзв. „предаје градова“) 1867. године, констатовала је и проценила дефинитивно велики број турских добара у Србији. Пре тога године 1863, извршена је процена једног дела економских добара Турака у Србији, управо

оних добара које су Турци поседовали у Београду. У том попису и процени турских добара у Београду, поред величине, локације и вредности турских поседа, комисија је означила и ближе податке о њиховим сопственицима. Управо на основу ових аутентичних докумената може се реконструисати одређенија слика о типу насеља турског дела вароши Београда, етничко порекло, социјално и економско стање турског, мусиманског, а делом и хришћанског становништва Београда 60-тих година 19. века.

Према документу о „Процени турских добара у Београду 1863“,¹ Београд је био, због хетерогеног националног и етничког састава, подељен на турски и српски, односно хришћански део вароши. Турско становништво је са својим домовима и имовином настањивало простор у затвореном кругу који је у поменутом документу означен као део вароши „од Видин капије сокаком до прекршћа Дортјола и одатле право сокаком на Јалију Дунаву све десна страна до Биримане капије, после пак Шанцем до Видин капије, круг.“ У овако ограниченим простору Турци су насељавали „сокаке“ са „неколико страна“: „Шанцу“, до „Суве чесме Дортјола с десне стране од Видин-капије, са укупно 86 кућа, „бина“ (зграда) и плацева; одатле, десном страном идући Дунаву, и с леве стране од Видин капије, „пошавши Дортјолу, од сокачића Слане чесме“, у 4 сокака, којим се „закључава круг од Видин капије“, са укупно 50 бројева

зграда и плацева; одатле „од мале чесме“, левом страном, „до Алј Беговог сокака“, и даље, „десном страном идући ка Чукурлији, даље ка Шанцу“, у 5 малих сокака, са укупно 49 бина, кућа и плацева, завршавајући се код Видин капије. У овако ограниченој простору 1863. године у Београду било је укупно 185 турских сопственика бина, кућа и плацева.

Као што се из овога види, Београд је тих година представљао градско насеље оријенталног типа, са улицама тесним, кратким, хаотично изукрштаним, без јасних граница између завршетка једне и почетка друге улице. Улице су биле без назива и натписа, а куће у њима, према овом, и још једном другом документу,² носиле су текући, редни број, без поделе бројева кућа по улицама. Улице немају називе, али се одређују по турским капијама („сокак до Видин капије, сокак код Шанца“), по чесмама („сокак код Слане и Суве чесме“, „код чесме Чукурлије“), или по именима сопственика бине, куће или плаца („Алј-бегов сокак“ и сл.).

Према напред поменутом другом документу, који носи назив „Списак они добара турских у вар. Београду која пре бомбардовања нису под кирију давана, него сада издају“, и „Списак добара која су Турци Србима и Турцима продавали и од ови куповали пре бомбардовања Београда“, види се да се куповином турских имања српско, односно хришћанско становништво инфильтрило у турски део вароши. На тај начин је раније етнички издвојен турски део вароши Београда постајао, пред крај турске управе, све хетерогенији у етничком погледу. Према поменутом документу, као највећа цифра редног броја турских зграда забележен је број 593.

Одређеније податке о броју кућа и становника, као и о административној подели турског и хришћanskог дела вароши из времена док су Турци били у Београду стални становници, налазимо у једном другом документу из година после бомбардовања Београда.³ Према овом документу, Београд је имао 730

муслиманских, 3 циганских и 536 немуслиманских дома, а 517 муслиманских, и 519 немуслиманских дућана. Значи, Београд је у то време имао укупно 2328 зграда, кућа, од којих 1486 „несрпских“ и 842 српске.

Број муслиманских кућа после 1862. нагло је опао као последица бомбардовања и исељавања Турака. Далеко више од турских кућа у бомбардовању су настрадале српске куће. Према једној вести у „Србским новинама“ за 1862. годину,⁴ било је „јаче или слабије оштећено“ 357 српских и 20 муслиманских кућа, док је у целој вароши било савсим изгорело и упропашћено 20 кућа. Број пострадалих кућа морао је бити већи, али, како се у овој вести каже, „између барикада и града нису се турске куће могле бројати, јер по вишеј заповести полиција нема тамо приступа.“

Пре бомбардовања 1862. године, по турској званичној подели, Београд је обухватао четири кварта: „Султан Мустафа, Бајракли, Реис Ефенди и Али Паша“.⁵ У време бомбардовања, у поменутој вести „Србских новина“, по српској административној подели, у Београду се помињу следеће београдске четврти: „Варош“ (свакако српски део), „Сава“, „Дорђол“, „Теразије“ и „Палилула“. Ови квартови сачињавали су атар вароши Београда изван тврђаве.⁶

У погледу етничке композиције становника града Београда „у Шанцу“, пре бомбардовања, у поменута четири кварта по турској административној подели, становништво је било овако бројно распоређено:

Т. I Етничка структура вароши Београда после 1862.

Назив четврти	Број кућа			Број дућана			Свега у граду
	м.	с.	ј.	м.	с.	ј.	
Султан Мустафа	168	4	111	13	14	9	322
Бајракли	46	59	3	58	60	7	233
Реис Ефенди	31	11	—	122	15	5	184
Али Паша	90	6	70	42	15	9	232
Укупно	335	80	184	235	107	30	971

Из овога се види да су шездесетих година 19. века мешовито београдско ста-

Списак

Списак турских у бар. власници, искажутих великих душацах костюмах
и садаке временаша. Ово су турци, који су претворени у становништво.
Број: брдитец турција Године који су претворени у становништво.
место народи народи године који су претворени у становништво.
имајући турција број: година који су претворени у становништво.

1.	12.	12000.	1000.	240.	Ахмет Ахмет.
2.	15.	5500.	1000.	300.	Санџак беговић.
3.	207.	39000.	9000.	5480.	Кадија беговић. З. Ахмет беговић.
4.	254.	16000.	1200.	288.	Санџак беговић.
5.	202.	75000.	10000.	2904.	Други Ахмет беговић. Други.
6.	303.	66000.	7500.	1600.	Михајл Савића Савић беговић.
7.	304.	12000.	1200.	240.	Лазар Савић беговић.
8.	215.	60000.	14332.	1600.	Лазар Савић беговић.
9.	320.	13000.	1500.	240.	Други Јован.
10.	331.	12000.	1000.	480.	Миланко Ђанчић.
11.	388.	90000.	10500.	194.	Марко Стојковић.
12.	427.	10000.	660.	576.	Никола Поповић.
13.	428.	8000.	600.	360.	Санђа Петровић.
14.	429.	100000.	47000.	1440.	Јован Јаковић.
15.	440.	54000.	6000.	2160.	Л. Ђаковић Јаковић.
16.	444.	24000.	3000.	960.	Санђа Јаковић Јаковић.
17.	480.	49000.	7800.	1800.	Л. Ђаковић Јаковић.
18.	487.	62000.	18000.	664.	Санђа Јаковић Јаковић.
19.	511.	73100.	8000.	2880.	Михајл Јаковић.
20.	513.	49000.	6800.	2260.	Димитриј. Константин.
21.	516.	10000.	1000.	480.	Василиј Јаковић.
22.	517.	280000.	25000.	6840.	Јован Јаковић.
23.	518.	50000.	10000.	1940.	Јосак Јаковић.
24.	519.	160000.	30000.	1940.	Лада Шандровић.
25.	520.	20000.	1500.	1940.	Рада Јаковић.
26.	521.	50000.	5000.	3000.	Јован Јаковић.
27.	528.	10000.	500.	480.	Продан Јаковић.
28.	538.	85000.	12000.	960.	Михајл Јаковић.
29.	544.	12000.	3000.	576.	Петар Јаковић.
30.	546.	50000.	10000.	728.	Лада Јаковић.
31.	547.	60000.	8000.	1940.	Други Јаковић.
32.	549.	20000.	3000.	3200.	Санђа Јаковић.
33.	550.	5000.	600.	960.	Димитриј Јаковић.
34.	562.	60000.	12500.	2880.	Други Јаковић.
		1457800.	272492.	47900.	Задатак.

1. 561.	Будисав Годар.	Радичевић	Дужност и има у дружи,
2. 562.	које додељено до бројеви таборски. Срб.	Делићевић	им кувања је.
3. 563.	учин. при учица 19.	Грушић	и то је у дружи
4. 564.	1957800. 272492.	47100.	Државитино.
5. 565.	30000. 6000.	1680.	Са власништвом.
6. 566.	20000. 4000.	1152.	Никола Чурновић.
7. 567.	24000. 5500.	1440.	Јован Јановић.
8. 568.	14000. 4000.	720.	Димитрије Јуричанић.
9. 569.	20000. 5500.	1320.	Михајл Капишоровић.
10. 570.	18000. 5000.	600.	Франтишак Јовановић.
11. 571.	27000. 6000.	1152.	Милутин Јаковић.
12. 572.	48000. 6000.	3600.	Сима Стојановић.
13. 573.	360000. 240000.	15100.	Ладоја Косанчић.
14. 601.	200000. 34000.	8544.	Савија Јовановић.
15. 613.	100000. 3000.	4416.	Димитрије С. А. Касић.
16. 614.	504000. 130000.	10136.	Коста Ђендељ.
17. 615.	100000. 15000.	4800.	Димитрије Јаковић.
18. 616.	100000. 24000.	3240.	Михајла Јовановић.
19. 617.	144000. 40000.	5760.	Сима Стојановић.
20. 631.	100000.		Димитрије Јовановић.
21. 632.	100000.	31000.	Ладоја Косанчић.
22. 633.	132000.	9200.	Михајла Јовановић.
23. 634.	15000.	900.	Сима Јанковић.
24. 672.	5000.	700.	Франтишак Јовановић.
25. 677.	16000.	1200.	Сима Јанковић.
26. 679.	40000.	6600.	720.
27. 680.	24000.	2300.	Ладоја Косанчић.
28. 681.	48000.	4600.	Франтишак Јовановић.
29. 682.	150000.	16000.	Димитрије Јовановић.
30. 683.	250000.	39000.	Димитрије Јовановић.
31. 685.	190000.	20000.	Ладоја Косанчић.
32. 504.	54000.	6000.	Михајла Јовановић.
33. 505.	54000.	6000.	Ладоја Косанчић.
34. 506.	36000.	4200.	Димитрије Јовановић.
35. 507.	54000.	6000.	Јован Јановић.
	5047800. 981192.	179804.	Сега.
36.	2304500. 370350.	61950.	Обод јединице српске.
37.	7352300. 1351542.	236754.	Сега.

Сл. 1—2 — Списак турских добара у Београду која су пре 1862. давана Србима под кирију (Државни архив СР Србије)

новништво сачињавали Турци, односно мусимани, као најбројнији, затим Срби, и најмалобројнији Јевреји. Мешовити турско-српски квартови у Шанцу, као што се види, били су Бајракли и Реис Ефенди, са нешто мало Јевреја: мешовити турско-јеврејски квартови били су Султан Мустафа и Али Паша, са малим бројем српских кућа. Трговачко-занатлијски део вароши, у коме су економски били јачи Турци, односно мусимани, био је кварт Реис Ефенди, док је кварт Бајракли представљао трговачки и занатски центар српског дела становништва. Јеврејске радње су биле готово подједнако распоређене у свим квартовима.

Међу именима „кираџија“ и „притјажатеља“ плацева, бина и кућа у поменутим документима процене и куповине и продаје турских добара пре и после бомбардовања Београда 1862. честа су имена која упућују на етничко порекло како турских, тако и српских становника из тих година. Међу њима осим српских и мусиманских, запажају се имена јеврејског, грчког и цинцарског порекла.

Из регистра имена сопственика и кираџија турских имања у Београду 1863. године, може се најбоље уочити етничка композиција мусиманског, а делом и српског београдског становништва у то време.

Т. II Регистар имена кираџија и сопственика турских добара у Београду 1863. године.⁷

Имена хришћана и Јевреја кираџија на турским имањима у Београду пре бомбардовања 1862. године

1. Моша Самуил, 2. Хаим Адут, 3. Моша Тјесак, 4. Готфрид Енденжијер, 5. Еротије Мичић, 6. Никола Антонијевић, 7. Хајнрих Холер, 8. Венцел Београдскиј, 9. Јосиф Крива, 10. Јулијана Остојић, 11. Крста Наумовић, 12. Ана Констадиновић, 13. Риста Симић, 14. Димитрије Пљакић, 15. Наунка Јовановић, 16. Јован Паунковић, 17. Јамандија Штерић, 18. Никола Јовановић, 19. Борбе Н. Шлосер, 20. Ламбре Димитријевић, 21. Миладин Јанковић, 22. Симона Миловановић, 23. Милица Јовановић, 24. Ана Божановић, 25. Сава Ристић, 26. Милан Шукић, 27. Илија Ковачевић, 28. Мита Стојковић, 29. Јован Петровић, 30. Риста Борђевић, 31. Каталина Цоић, 32. Борбе Вишњић, 33. Савка С. Јовановић, 34. Панта Димитријевић, 35. Таса Борђевић, 36. Петар Марковић, 37. Јелисавета Пироћанац, 38. Милан Алексијевић, 39. Живко Милојевић, 40. Христина В. Хацић, 41. Љубица Давидовић, 42. Коста Ценић, 43. Фердинанд Штоберт, 44. Марија Стојановић, 45. Стојилко Живковић, 46. Мита Ристић, 47. Павле Борђевић, 48. Ефта Филиповић, 49. Радован Ивковић, 50. Станија Јанковић, 51. Марко Цветковић, 52. Павле Пиљар, 53. Јефрем Живковић, 54. Јоца Митић, 55. Анка Пешић, 56. Јован Петровић, 57. Стојанка Нишлића, 58. Хаци Борбе Вељковић, 59. Мијалко Пиљар, 60. Андреја Андрић, 61. Тома Јовановић, 62. Живко Ценић, 63. Коста Наумовић, 64. Јула Филиповић, 65. Петар Мильковић, 66. Стана Аврамовић, 67. Вука Николић, 68. Никола Стојановић, 69. Јоца Цветковић, 70. Селак Јовановић, 71. Никола Цветковић, 72. Борбе Пиљар, 73. Панта Миловановић, 74. Голуб Борђевић, 75. Петроније Горуновић, 76. Настас Димитријевић.

Хришћани и мусимани, купци турских добара пре бомбардовања Београда 1862. год.

Име продавца — занимање	Име купца — занимање
1. Сулејман Ага Јузбаша	1. Нема имена купца
2. Мула Ислам и Ферид Бор-Мустафа	2. Мула Шемсија, магазација
3. Настас Николић, бакал	3. Мула Алија, дуванџија
4. Решид и Сулејман, сестрићи Муртезанови	4. Аланиали Х. Алил Ага
5. Каси Бег, магазација	5. Ибраим бакал
6. Наследници Шерифе Хатуне	6. Салија Сарач
7. Арслан Ага и Х. Емира син	7. Али Ага мумџија
8. Сестре неке фењериџике, као миравшике	8. Ахмед Ефендија мудазим
9. Аргир Константиновић	9. Мула Емин, ефендија
10. Муј-Ага	10. Мула Мемед, максенџија
11. Асан Балукција	11. Мустафа Смедеревац
12. Усеин Ефендија	12. Асан Ефенди ћатип

Име продавца — занимање	Име купца — занимање
13. Заим Н.	13. Пазвант Мула-Мемед
14. Не зна се прави сејбија	14. Асан Ефендија Батип топци
15. Кари Земде Циганка	15. Продала брату своме
16. Нека була ѡдовица	16. Асан Балукција
17. Пасторци Селима туфекције	17. Мемед-ага Ићинци
18. Апостол владикин	18. Хасан, син Мула Бећира
19. Кујунци Мемед	19. Деца Сеида Касилда Мемеда
20. Неки Барјактаровић	20. Исо касапин
21. Омер Шерифовић бакал	21. Дина Борђевић бакал
22. Неко приватно лице	22. Спира Бикадија

Т. III Муслимани, сопственици имања у Београду после бомбардовања (1863)⁸

Муслимани „притјажатељи“ турских имања у Београду 1863.

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
Почетак:		
1. Алиј Спаје	— башта са лозама	До Видин капије, с доње стране
2. Алиј Банбек	— плац са малом кућицом	До Ан. Христодуловића
3. Ашик Исмаила сестре ѡдовице	— плац и кућица	До бурунсуза
4. Ашик Исмаил шурака, бурунсуса	— плац и кућица	До горње ѡдовице
5. Ашик Исмаила родбине	— плац и кућица	До Алије Балабака
6. Акман балукција	— плац и кућица	До Исмаилове родбине
7. Мурата касапина	— празан плац	До Акмана балукције
8. Окалук ескиције	— плац с кућицом	До Анастас Христодулове баште
Друга страна Сокака до Шанца:		
9. Ибраим балукције	— плац с кућицом	До Шанца и Сокака
10. Ашик Алије папуције	— плац с кућицом	До Ибраима балукције
11. Н. Н.	— плац с кућицом	Иза леба Мамут ескеције
12. Мамута ескеције	— плац с кућицом	До сокака
13. Н. Н.	— плац с кућицом	До Мамута ескеције
14. Демир телала	— плац с кућицом	До Н. Н. и сокака
15. Алиј спаје	— башта, плац и кућа	До Демир телала
16. Мекмед Ескије балукције	— плац и кућица	До Алиј спаје
17. Амета балукције сина Ескиног	— плац и кућица	До Алиј спаје
18. Ибраима рабације	— плац и кућа	До Мемета Ескије, балукције и ћошка
19. Алила касапина	— плац и кућа	До Ибраима рабације
20. Ибраим Ћечеције	— плац, кућа порушена и дућани	Лице сокака
Други сокак: трећа страна		
21. Ибраим Мемедовић, гутунција	— плац и кућа	Водећи Шанцу Дунаву
22. Н. Н.	— плац и мала кућица	До Ибраима Ћечеције
23. Н. Н.	— плац и мала кућица	До Ибраима Мемеда
24. Шабан Мола Дауда сина Арнаутина	— плац и кућица	До Н. Н.
25. Н. ѡдовице папуцике	— плац и кућица	До Шабан М. Дауда
26. Лаз Амета	— плац и кућица	До ѡдовице папуцике

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
27. Амет Исламовића	— плац и кућа	До Ибраима Пупанца
28. Ибраим Пупанце Аунберина	— плац и кућница	До гробља и до Мутима кочијаша
29. Мутим спаје и кочијаша	— две кућице и плац	До Ибраима Пупанца
30. Алије Дели Усеина	— плац и кућа	До Шанца
		На Шанцу спрам теђије четврта страна другог сокака:
31. Ибраима Пупанца	— плац и кућница	На Шанцу
32. Топус сакације	— плац и кућница	На Шанцу
33. Дели Мемета бурекције	— сам плац	До теђије
34. Алије берберина	— плац и кућа	До Дели Мемета
35. Н. Н.	— плац и кућа	До Алије берберина
36. Н. Н.	— плац и кућа	До Н. Н.
37. Н. Н.	— плац и кућница	До Ибраима Маџаревића
38. Ибраим Маџаревића	— плац с 2 куће	До Ејуповић Мамута казаса
39. Мамута Ејуповића једне удовице	— плац и кућа	До Ибраима Маџара
40. Хаци Јемир касапина	— плац и кућа	До удовице
41. Мурат касапина	— плац, амам и још један плац и кућа озади	До Хаци Емира
		Пета страна у трећем сокаку:
42. Мола Емина балукције	— плац и кућа	До Мурата касапина
43. Уска кочијаша	— плац и кућа	До Мола Емина
44. Топал Османа тутунције	— плац и кућа	До Уске кочијаша
45. Бел Мемет пиљара	— плац и кућа	До Топал Османа
46. Мустафа Догрмације	— плац голи	До Бел Мемета и текије
47. Фатима удовице телалкиње	— плац и кућа	До текије
		Шеста страна трећег сокака:
48. Ибраим бакала	— плац и кућа	Са сокака до Шанца
49. Јунзу пајуције	— плац и кућа	До Ибраима бакала
50. Каримана касапина	— плац и кућа	До Јунзу пајуције
51. Хаци Ајше	— плац и кућа	До Карима касапина
52. Хатице удовице	— плац, кућа и кафана	До Хаци Ајше
53. Мола Емин Тутаре	— плац	До Хатице удовице
54. Мола Емин Тутаре	— фурұна и „јар“	До Хатице удовице
		Седма страна четвртог сокака:
55. Казас Н. Арнаутина	— плац и кућа	До Мола Емина
56. Меко дуванције дизарев	— плац и кућница	До казас Емина
57. Сулемана пајуције	— плац и кућница	До Меке дуванције
58. Уста Сали сарача Нишлије	— плац и кућница	До Сулејман пајуције
59. Дүле касапина	— 2 плаца	До Усет Салије Саде
60. Дүле касапина	— кућа и кућница	До Усет Салије Саде
61. Булбул ефендије	— плац и кућа	До Дүлета касапина
62. Даут ага табака	— плац и кућа	До Булбул ефендије
63. Ибраима Уста Алиног сина	— плац и кућа	До Даута табака
64. Даут аге табака	— плац и кућа	До Ибарима Уста аге
65. Ибраима бакала	— плац и кућница	До Даут аге

Списак

Онуковија турске у Јар. веома је бројано ико греје симболу највећег
југајана, него саса и даје.

Број. Кредитор. Година. Краткое описание

1. 13. 10000. 1000. 360. Мара Јануш.

2. 14. 7500. 1200. 290. Јован Ђорђев.

3. 23. 48000. 6000. 890. Мара Јануш.

4. 50. 4000. 1400. 288. Јован Јануш.

5. 52. 50000. 12600. 290. Јован Јануш.

6. 46. 3500. 900. 290. Јован Јануш.

7. 55. 6000. 520. 432. Јован Јануш.

8. 59. 58000. 15000. 480. Јован Јануш.

9. 218. 12000. 700. 290. Јован Јануш.

10. 22. 2000. 500. 290. Јован Јануш.

11. 205. 7500. 600. 288. Јован Јануш.

12. 237. 4500. 400. 192. Јован Јануш.

13. 241. 73000. 22400. 4600. Јован Јануш.

14. 275. 4000. 700. 290. Јован Јануш.

15. 288. 6000. 400. 192. Јован Јануш.

16. 319. 30000. 4000. 360. Јован Јануш.

17. 321. 14000. 1000. 480. Јован Јануш.

18. 330. 10000. 800. 336. Јован Јануш.

19. 368. 15000. 1100. 480. Јован Јануш.

20. 369. 13000. 1200. 480. Јован Јануш.

21. 370. 7000. 1100. 288. Јован Јануш.

22. 372. 9000. 1200. 180. Јован Јануш.

23. 374. 4000. 500. 290. Јован Јануш.

24. 375. 12000. 1100. 290. Јован Јануш.

25. 398. 10000. 1100. 312. Јован Јануш.

26. 410. 54000. 6000. 1152. Јован Јануш.

27. 411. 90000. 12000. 460. Јован Јануш.

28. 416. 10000. 1100. 360. Јован Јануш.

29. 418. 8000. 1500. 192. Јован Јануш.

30. 419. 7000. 1000. 192. Јован Јануш.

31. 410. 24000. 4600. 480. Јован Јануш.

566000. 106900. 21144. Пренос.

послао бега Радивоја Шујића и кућа	до Мухамеда Једића	223,650.	12500.	107510.	343,950.	купљене
Чутичи Али Насиме, Исаија, Павле и тести	до Есмаил	8000.	416.	4000.	12000.	купљена
Гадака Ибраима Плауз — буџија Курбога	до Мухамеда Једића	5000.	410.	4000.	9600.	
Сарачи Јованче Плауз и кућица	до Мухамеда Једића	5000.	410.	100.	600.	
Сараја Плауз и кућица	до Мухамеда Једића	200.	407.	100.	300.	Године
Сакаџије франчак југаша Плауз и кућица	до Мухамеда Једића	400.	405.	200.	600.	Купљена
Мустафина Плауз и кућица	до Мухамеда Једића	400.	404.	100.	600.	јесен
Добре Србичавац обас куџија.		600.	403.	400.	1000.	
		243,150.	12,500.	117,710.	373,460.	6284.11

Листа из 1863. Године
Списак ханова комесаја
Стојање, Николај
Радивоја Семајловића
Ісаија Курбога
Март 29, 1863.
Секундо писмо

Комисар
Исаија Семајловић

Сл. 3—4 — Списак српских грађана који су закупљивали турска добра после бомбардовања 1862. године (Државни архив СР Србије)

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
Од стране Дунава долња страна к србској кући:		
66. Фатиме с ума шедше	— плац и кућа	
67. Исмаил саракбаше	— плац и кућа	Спрам Ибраима бакала Комшије су Срби с једне стране
68. Али чауш балукције	— плац и кућа	До Исмаил Саде
69. Усе касапин	— плац и кућа	До Али Чауша балукције
70. Тосун аге берберина	— плац и кућа	До Усе касапина
71. Мустафе Башић магације	— плац и кућа	До Тосун берберина
С горњег краја десна страна:		
72. Амет балукције Арнаутина	— плац и кућа	До Усе касапина
73. Усе касапина	— плац голи	До Амет балукције
74. Исмаил Сулемановића	— баштица	До Амет балукције

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
75. Исмаил Сулемановић 76. Салиј спаје 77. Мола Емина 78. Табак Ибраима 79. Мола Емина 80. Мола Емина 81. Мола Сулемана 82. Шећир Салепција 83. Мемет ефендије оце 84. Мола Омера бакала 85. Мемет гаваза 86. Ибраим Маџаревића	— плац и кућа — плац и кућница — плац и кућа — два дућана — плац с 2 „јара“ — кафана — само дућанче — само дућанче — само дућанче — само дућанче — само дућанче — 2 дућана и плац	До Сали Спаје До Исмаил Сулемана До гробља гранични зид До Мола Емина
87. Али Калфе 88. Усе касапина 89. Мири мал	— настрешак — настрешак — плац и 2 магазе балукцијске	Од Суве чесме Дортјола, десне стране од Видин капије десна страна Суве чесме идући Дунаву:
90. Мола Емина 91. Амет Бег Ђеримовић	— 1 магаза и плац — магазе балукцијске, меана и плац	До чесме Дортјолске До Али Калфе До Усенинове настрешнице
92. Табак Ибраим Арнаутина 93. Амет Ђеримовића зета	— плац с меаном и фуру- ном на ћошту — плац с 2 кућице и 1 подрумом	До миримала До Моле Емина
94. Н. Н. 95. Али Бошњака магазације 96. Усо касапина	— врло мали плац и кућница — башта и кућа — плац и 4 шупе касапске	До Амет бега Испод Ниче
97. Табак Ибраима 98. Мемет Сали табака 99. Каримана касапина	— башта и плац — сам плац и кућа — башта с 3 кућице	До Тодора кујунџије
100. Н. Н. колтасиј 101. Алиага Смедеревац 102. Арнаут казаса 103. Алиша касапина	— плац с кућом — плац с кућом — плац са колибом	Од Јалије на Дунаву до Видин капије, одатле пошавши Дортјолу лева страна од скочића Слане чесме:
104. Дервиша Мамутовог сина 105. Јакуп каферије 106. Ејуп казас Суфур	— плац с кућницом — плац с кућницом — плац с кућницом и „јар“	У ћор сокаку до Гушине баште До овога у буџаку У ћоравом сокаку до Алиаге У ћоравом сокаку до Арнаут Казаса До Алиша
107. Баба Амет балукције 108. Ибраим дунђерина 109. Амет казаса 110. Осман арабација 111. Ибраим лулеција	— плац и кућа — плац и 2 кућице — плац и кућа — плац и кућница — плац и кућа	До Ејупа казаса До Баба Амета До Ибраима дунђерина С противу Амета казаса До Османа арабације
		Први сокак с леве стране (ка Дорћолу):

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
112. Н. Н. терзија Ибиша шурака	— плац и кућица	До Османа арабације
113. Ибиша бакала	— плац и кућица	До Н. Н. терзије Ибиша
114. Мамута Ејупа касапина	— кафаница и 2 дућаничића	На ћошету спрам чесме
115. Емин пашићиће	— плац и 2 кућице	До Мамута Ејупа
116. Амет Исмаиловића киниције	— плац, дућан и 2 кућице	На ћошету до Емин Тапи
Други сокак с леве стране:		
117. Асана сарача	— плац с кућом	На ћошету Исламовића
118. Амет Исламовића	— плац с кућом	У сокаку до Асана сарача
119. Алилче салепџијски син	— 2 плаца и 3 куће	До Амет Исмаиловог
120. Амета берберина	— 1 дућан	Идући од Видин капије Дортјолу
121. Усенин Дервиша	— плац са 2 дућана и куће	До Амет бербера на ћошету до мале чешме
122. Салије фенерције и балукџије	— плац и кућица	Спрам мале чешме до Рашид ефендије
123. Рашид ефендије тер- чунама	— плац с 2 кућице	До Сали фенерције
124. Истога Рашид Ефендије	— плац и кућа	До Цера Осмајна
Од мале чешме идући сараф Костиној башти леву страну истог сокака:		
125. Скендера мулазима	— плац и кућица	До Алилчета салепџије
126. Таир ефендије	— плац и кућа	До Скендер мулазима
127. Мола Амет папуције	— плац и кућа	На ћоше Таир ефендије
128. Амета казаса	— 1 празан плац	На ћоше до Мола Сулемана
129. Мола Сулемана мага- зације	— плац и кућа	До Амет казаса
130. Мола Сулеман мага- зације	— празан плац	До Мола Сулемана
131. Емин налбанта	— празан плац	До Емина налбанта
132. Н. удовице	— плац и кућа	
Сокак лева страна, Видин капији поред Шанца:		
133. Смајо пилара и удовице	— плац и кућица	До горње удовице
134. Цеванир кадуна удовица	— плац и кућица	У бунару на савијутку до Смаје и удовице
135. Шериф дуванџије	— плац и кућа	У ћоравом сокаку до удовице
136. Асан налбанта	— башта са колибицом	До Шериф дуванџије
Завршава се круг пописа до Видин капије и предузима се исти сокак с леве стране од Сараф Костиње баште водећи малој чесми:		
137. Асан бег Јајића, сада Ибраимов	— плац и „јар“	
138. Јашара Ђатиба Ђумрук београдски	— сам плац	Са зачела Неци бега до табак Ибраима
139. Усејин Бајрактаровића	— плац и кућица	До Јашара Ђатиба
140. Јашар Ђатиба Ђумрук београдски	— плац и кућа	До Јашара Ђатиба

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
141. Бор Бариј сакације	— плац и кућа	До Јашара Батиба
142. Латифа бербера	— плац и кућница	До Бор Бариј сакације
143. Рашид бега сестара	— плац и куће	Између Мола Емина и Хаци Мамутове баште
144. Хаци Мамута Билаловића	— башта	До мале чешме и Рашид бега сестара
145. Мола Емина	— плац и кућа	До Рашид бега сестара
146. Мустафа каикције	— плац и кућа	До Мола Емина
147. Дуди Анута	— плац и кућница	С прам Мустафа каикције
148. Алије Сарачбашића балукције	— плац и кућница	До Дуди Ануте
149. Салка каикције	— плац и кућа	С прам Алије Сарачбашића
150. Омер каикције	— плац и кућа	До Салка каикције
151. Неци бега Алабеговића	— плац и кућа	До Омера каикције
152. Истога Неци бега	— башта сама и порушени „јар“	На прам његове куће и до Алобега и Сарач бега
153. Мемет бег Ади-Рицаловића	— плац и кућа	До Неци бега куће
154. Фатиме Ануте и синова	— плац и кућа	До Мемет бега Рицаловића
155. Мустафа казаса синова	— плац и кућа	На ћошту до Христодула и Фатиме Ануте
156. Ибраим X. Рицаловића синова	— плац и кућа	До баште Неци бега
157. Хаци Алије магазације	— плац и кућа	На ћоше Ибраимови синова и Несибе Ануте
158. Несибе Усеин Арнаутови синови	— плац и кућа	До Хаци Алије магазације
159. Уста Салин сарача	— плац и 1 „јар“	
160. Пембе Ануте и мужа јој бичкације	— плац и кућа	
161. Етем бега Рашид бега сестрићи	— плац и кућа	
162. Салка и браће Нурединовића	— плац и кућа	
163. Изет бега Асан бега Јајића	— плац и кућа	
164. Амет бега Хаци Рицаловића	— плац и кућа	Завршен почетни сокак од Сараф Костиће баште идући ка чесми Алабеговића сокаком до Христодуловића и од Христодуловића идући Чукурлији лева страна, круг свршет до Асан бег Јајића. Почиње се шпиц између ови сокака с прам Асан бега или Изет бега Јајића, лева страна идући Чукурлији.
165. Истога Амет бегове жене и сестре јој	— плац и кућа	Спроћу Јајићеве баште и куће
166. Мамута Ејуп касапина пунице	— плац и кућа	До Амет бегове жене и сетре јој
167. Амет аге Шишака	— кућа и плац	До Ејуповића пунице и ћошака
168. Мурата касапина	— плац, кућа и 2 мутвака	До Амет аге Шишака
169. Н. удовице Муратове пунице	— плац и кућница	До Мурата касапина
170. Ибраима дуванџије и млеџације	— плац и кућница	До Муратове пунице
171. Ибре дуванџије и браће	— плац и кућница	До Мурата касапина

Име, презиме, занимање	Врста имовине	Локација имовине — место сокак
172. Топал Мемет казаса 173. Алије мүмције 174. Сали бербера Бошњака 175. Мустафа Бошњак платнара 176. Асана налбанте 177. Мустафе бакала и браће	— плац и 2 куће — башта брез икакве бине — плац и кућница — плац и кућница — плац и кућница — плац са дашчаром	Од Чукур чесме до Сараф Костиње баште лева страна свршава се шпиц. И почиње друга лева страна од Сараф Костиње баште идући Чукурлији. С баште С. Сарафа на ћошку До Топал Мемета казаса До Алије мүмције До Сали бербера До Мустафе платнара На ћошету до Асана налбанте
178. Шериф Дудија ѡдовице 179. Емин бега Рашид бега шурак 180. Мутишаге Нишлије 181. Табак Ибраима	— плац и кућница — плац и кућа — магаза, плац и кућа — плац и 3 кућице	Лева страна спрам Чукур чесме идући Шанџу: До Мустафе бакала До Шериф Дудије До Емин бега До Мутишаге и покрај Шанџа До Сарафове баште До табак Ибраима спрам карауље До сарача спрам баште До сакације и спрам Сараф Костиње баште Довде свршава се овај круг.
182. Н. сироте ѡдовице 183. Н. сарача 184. Н. Сакација фаличан у очима 185. Н. мулазима	— плац и кућница — плац и кућница — плац и кућница — плац и кућница	

Како показују имена мусиманских и хришћанских становника у овом регистру, међу мусиманским становницима Београда 1863. године, поред већине Срба, налазе се Јевреји и сасвим мало становника немачког и грчког порекла (напр. Готфрид Енденжир, Хајнрих Холер, неки Штоберт и др., затим, Христодуловић, Аргир Константиновић, који подсећају на посрబљене грчке становнике). Међу мусиманским становништвом било је, као што се из имена може видети, доста „Бошњака“ (Али Бошњак, Мустафа и Сали Бошњак, Марковић и др.), „Нишлија“ (Устај Сали Нишлија, Мутим ага Нишлија и др.), и „Арнаута“. То показује да је етничко

порекло београдских мусимана било разноликог састава.

Како у етничком, тако и у социјално-економском погледу београдско мусиманско становништво шездесетих година прошлога века било је врло хетерогено. Према подацима Т. III, која приказује стање на основу раније поменутих докумената о процени турских добара у Београду, мусиманско становништво се по социјалној и економској структури разликовало од београдског хришћанског становништва. Социјалну структуру београдског мусиманског становништва 1863. приказује Т. IV, према подацима процене турских добара у Београду исте године.

Списак
Продентске Годаре турског у Барашу Београду.

Средњост турских домова последица бомбардовања и турски становници				Примјети
<i>Чиме и Превозима приватног имовине турске сејесе касије Стамболске Контејнерске, податак око која који се даје било да јесе ако он је турски или хановачки човек чако што је турски хановачки човек.</i>				<i>Пријатеља</i>
1. Алије Турске садана заслуге до будија високе	3000.	285.	.	3000.
2. Алије Турске заслуге до будија високе	500.	286.	450.	1000. Ово заслуге високе
3. Амуда Чемашка Мурака	200.	293.	200.	200. А. А. Мурака
4. Амуда Чемашка Сенсајре	250.	292.	180.	200. Сенсајре
5. Амуда Чемашка деша Радијеоније до будија високе	200.	291.	200.	200. Радијеоније
6. Амуда Балукција спозије високе	350.	290.	250.	600. Лада балукције
7. Амуда Касапина брадаре заслуге Ахмед Гајетије	300.	289.	.	300. Лада балукције
8. Амуда Соколије заслуге високе	250.	288.	150.	400. Лада балукције
<i>Бројнији заслуге Султановаја и Шамела,</i>				<i>Султановаја и Шамел</i>
9. Шараште Балукција спозије високе Шамела високе	250.	282.	200.	50. Лада шамела
10. Амуда Алије Ескиције заслуге високе Ахмед Гајетије	400.	281.	100.	300. Лада шамела
11. А. А. Балукција високе Лада балукције	200.	270.	250.	450. Лада шамела
12. Амуда Ескиције заслуге високе	200.	269.	100.	200. Лада шамела
13. А. А. заслуге високе Мамђа Стигје	200.	268.	100.	200. Лада шамела
14. Зеније Алије Турске - високе	600.	267.	200.	900. Лада шамела
15. Алије Турске Енџије заслуге високе Зеније	1000.	266.	700.	1500. Лада шамела
16. Алије Есхије заслуге високе високе	300.	265.	200.	500. Алије Есхије заслуге високе
17. Амуда деша Султановаје високе	500.	265.	2000.	2500.
	5550.	265.	5550.	14.200.

Т. IV Социјална структура турског (муслиманског становништва у Београду после бомбардовања (1863.))

Врста занимања	Број муслиманских становника по врсти занимања
1. Касапина	13
2. Ескиција	2
3. Балукција	11
4. Папуција	4
5. Телал	1
6. Арабација	1
7. Бечеција (кечеција)	2
8. Тутунција	3

9. Дунђерина	2
10. Сакација	3
11. Бурекција	2
12. Берберина	5
13. Кочијаша	1
14. Пиљара	2
15. Догрмација	1
16. Бакала	8
17. Дуванција	5
18. Сарача	4
19. Табака	6
20. Магазација	7
21. Казаса	8
22. Батиција (?)	1
23. Кафеција	3
24. Салепција	2
25. Гаваза	1

Броји предмета		Броји предмета		Броји предмета	
Броји предмета	Вредност	Броји предмета	Вредност	Броји предмета	Вредност
4600.	1600.	2199.	174500.	6118.	Препечника.
31. 40. 7000.	5000.	700.	Проте виновате.	389.	Синан Ахмет паша.
33. 42. 5000.	4000.	188.	Кади С. Јакуповић.	528.	Сукач Карађорђе.
34. 429. 3000.	1000.	362.	Димитрије Симоновић.	288.	Симон Симоновић.
35. 415. 1000.	2000.	360.	Асан Јурковић.	70.	Још Ђорђевић.
36. 416. 1000.	9000.	1990.	Димитрије Марковић.	912.	Симе Јовановић.
37. 431. 6000.	6000.	930.	Симеон Јовановић.	2000.	Чубрић Ђорђевић.
38. 446. 30000.	4500.	970.	Мирко Јаковић.	2500.	Мирко Ђорђевић.
39. 447. 20000.	3000.	590.	Михаило Јаковић.	980.	Данило Ђорђевић.
40. 449. 16000.	2100.	600.	Димитрије Ђ. Јаковић.	6000.	Михаило Јовановић.
41. 451. 16000.	1500.	7200.	Мирко Јаковић.	3500.	Михаило Јовановић.
42. 452. 9000.	11500.	1500.	Л. Јаковић јенаде.	700.	Михаило Јовановић.
43. 471. 42000.	7000.	1718.	Фердинанд Шимоновић.	105900.	61950.
44. 474. 10000.	1000.	980.	Марко Јовановић.	4500.	.
45. 475. 15000.	41000.	678.	Симеон Јовановић.	61950.	.
46. 478. 180000.	48000.	10000.	Михаило Јовановић.	2304500.	370350.
47. 483. 15000.	1500.	970.	Михаило Јовановић.	61950.	.
48. 490. 20000.	2100.	980.	Симеон Јовановић.	61950.	.
49. 491. 26000.	2800.	300.	Радован Јовановић.	61950.	.
50. 498. 25000.	2600.	376.	Симеон Јовановић.	61950.	.
51. 512. 10000.	3700.	589.	Михаило Јовановић.	61950.	.
51. 513. 10500.	3000.	980.	Михаило Јовановић.	61950.	.
53. 524. 30000.	5000.	1660.	Симеон Јовановић.	61950.	.
54. 525. 5000.	1500.	790.	Драго Јовановић.	61950.	.
55. 526. 5000.	1200.	288.	Симеон Јовановић.	61950.	.
56. 527. 10000.	500.	676.	Михаило Јовановић.	61950.	.
57. 564. 7000.	350.	288.	Симеон Јовановић.	61950.	.
58. 537. 5000.	500.	408.	Михаило Јовановић.	61950.	.
59. 538. 19000.	4600.	671.	Михаило Јовановић.	61950.	.
60. 536. 40000.	17000.	1150.	Драго Јовановић.	61950.	.
61. 552. 20000.	3000.	1100.	Михаило Јовановић.	61950.	.
62. 558. 10000.	4000.	1100.	Михаило Јовановић.	61950.	.
63. 556. 10000.	1500.	288.	Касим Јовановић.	61950.	.
64. 557. 7000.	1500.	348.	Димитрије Јовановић.	61950.	.
65. 560. 19000.	4000.	700.	Михаило Јовановић.	61950.	.
659500.	174500.	6118.	Препечника.	61950.	.

Сл. 5—6 — Процена турских добара у Београду (први и последњи лист) које су Турци били обавезни да препусте Србима после бомбардовања Београда 1862 (Државни архив СР Србије)

26. Лулешија	1
27. Терзија	1
28. Киниција (?)	1
29. Фенериџија	1
30. Кујунџија	4
31. Налбант	1
32. Бумрукција	1
33. Каикција	3
34. Бичакција	1
35. Млекација	1
36. Мумција	3
37. Платнара	1

Како што се види, београдско муслиманско становништво је по занимању било врло разнолико. Издржавало се зарадом од најситнијих, нерентабилних,

до крупних, уносних занимања. Највише је било занатлија (на Т. IV укупно 117 муслиманских становника), који су чинили средњи друштвени слој београдских муслимана. Осим занатлија, међу њима је био известан број становника поседника добара из вишег друштвеног слоја-феудалног: 3 спахије (Алија, Сали и Мутим спајија); 9 ага (Али ага Смедеревац, Даут ага, Тосун ага, Амет ага Шишака, Сулејман ага, Алил ага, Арслан ага, Мемет ага, и Мутим ага Нишлија); 10 бегова (Амет бег Беримовић, Асан бег Јајић, Рашид бег, Хаци бег Алабеговић, Неци бег, Мемет и Амет бег Аци Рицаловићи, Етем бег, Каси бег, Изет бег); и једна пашиница — Емин паши-

ница. Многи међу овим турским феудалцима били су и имућне занатлије и трговци. Међу угледне београдске муслиманске убрајале су се и хацијске породице, школовани људи, ефендије, ефени-ћатипи, оце, кадије и дервиши.

Све до свога исељавања 1867. године, Турци су у Београду (односно муслимани уопште) имали бројне поседе, не-кретнине. Многе од ових су у међувремену 1830—1862. године испродајиване, а оно што им је преостало продаји су на крају 1867. године. Економски значај њихових поседа био је велики. Уз то, они су се, као што смо видели, бавили занатима, трговином и издавањем својих некретнина под кирију Србима и Јеврејима, који су од муслимана куповали имања. Како се Београд врло брзо развијао и економски јачао, Турци су користили ову конјунктуру па су своја имања прецењивали, пошто је потражња за „плацевима“ и „бинама“ била врло велика. Тако, напр. по турској званичној процени имања појединачних имућнијих Турака, односно муслимана, износила су много више него што је представљала њихова стварна вредност. На пример, по званичној процени имања од стране турских власти, имовина Сулејман аге Јузбаše износила је 35.000 гроша, док је вредност истог имања српска комисија за процену турских добара проценила укупно 14.500 гроша; имање Каси бега магазације, које је тур-

ска комисија проценила на 30.000 гроша, српска комисија је проценила на 12.000 гроша, итд.⁹ Разлика у процени турских добара од стране српске комисије кретала су се, у поређењу са турским проценама, од 20—86.000 гроша.

Из ових пописа турских поседа у Београду пре и после бомбардовања 1862. године, узгряде се запажа и удео београдских Турака, односно муслимана, у друштвеном и културном животу нашег главног града у другој половини 19. века. Као што се из свега може закључити, економски значај мусиманског београдског становништва био је велики. Како се из Т. I запажа, београдски мусимани су у вароши до 1862. године били бројно и економски најјачи, најбоље заступљени. По економском стању несумњиво је био најјачи кварт (махала) Али Паше и Бајракли, као занатско-трговачки центри вароши.

Подаци о процени турских добара у Београду 1863. године врло добро приказују економско стање београдских мусимана пред крај турске власти у Србији. У приказаним документима налазимо делимичне податке и о економском стању српског и јеврејског београдског становништва у то време.

Према процени српских власти 1863, укупна економска вредност добара турских „притежатеља“ у Београду 1863. године, категорисана по врсти и квалитету имовине, износила је (за укупно 185 турских власника):

I. Вредност плацева са оградом — укупно	243.250 гроша
II. Вредност бина од тврдог материјала	12.500 гроша
III. Вредност бина од слабог материјала	117.710 гроша

Укупна вредност процењених турских добара у Београду 1863. износила је
373.460 гроша
или 6.224 дуката цесарских и 20 гроша

Занимљиви су подаци које пружају поменута документа о појединачно означеним поседима Турака, односно мусимана у Београду, како с обзиром на

њихову новчану вредност тако и на њихову спецификацију, уз податке о локацији, што приказује Т. III. Укупно 185 поседа београдских мусимана, обу-

хваћених проценом српских власти, приказују уједно и структуру ових поседа по величини, економској вредности, односно економску структуру београдског мусиманског, турског становништва у шездесетим годинама прошлог века.

Вредност турских добара продатих хришћанима и мусиманима пре бомбардовања 1862. године износила је, по српској процени, укупно 272.040 гроша. Предмет трговине у 22 случаја обухвачених проценом, били су куће и плацеви, као главни извори прихода. У 76 случајева кирија од закупљених зграда

и плацева од мусимана износила је укупну вредност, у једној години, 61.950 гроша.¹⁰ Вредност издатих плацева и кућа под кирију била је, по процени српске комисије, економска вредност од 7.582.980 гроша.¹¹

На Т. V приказана је економска структура укупно 207 мусиманских „притјажатеља добара“, и узгред обухвачених 76 српских и јеврејских кираџија и купца турских добара пре и после бомбардовања 1862. године у Београду.

Т. V. Економска структура мусиманског становништва у Београду 1863. године (после бомбардовања)

Врста имовине	број „притјажатеља“ добара по категоријама новчане вредности добара (у грошевима):							
	До 500	500—1000	1—2000	2—3000	3—4000	4—7000	7—10000	и више
Плац са оградом	50	51	30	13	5	8	8	
Бина од слабог материјала	100	34	19	6	2	5	3	

Вредност турских добара које су Турици у Београду продавали хришћанима и мусиманима пре бомбардовања

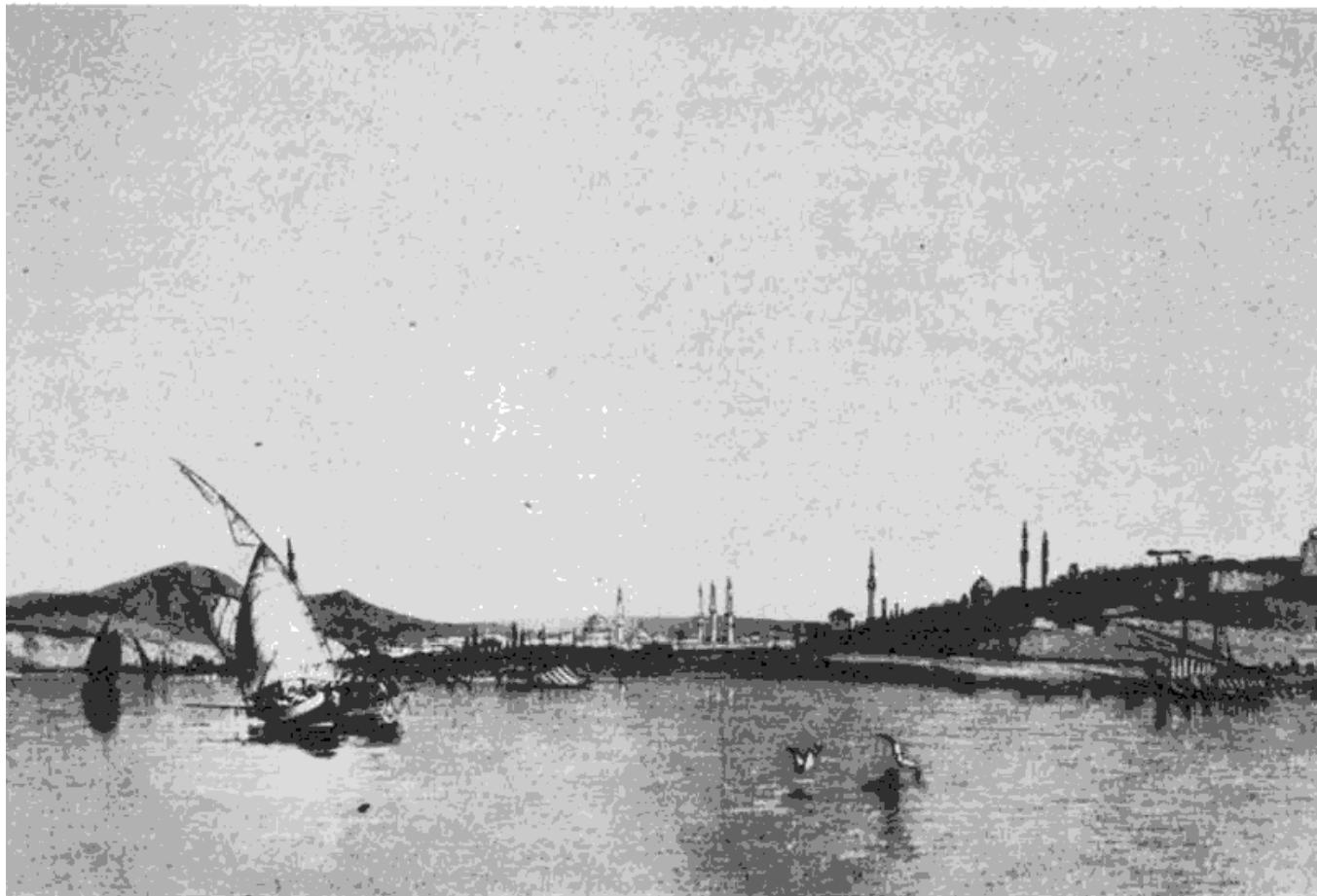
приказује Т. VI према подацима процене српске комисије.¹²

Т. VI Турска добра продавана пре 1862. године у Београду

Број сопственика имања (мусимана и хришћана) по вредности имовине (у грошевима):		
Према турском процени пре 1862.	Према српској процени 1863.	
до 10000 гроша	9	10
до 10—20000 гроша	5	6
20—40000 гроша	5	3
40—60000 гроша	2	1
60—90000 гроша	1	—

Број хришћанских кираџија на турским добрима пре бомбардовања 1862. према категоријама вредности годишње кирије:

до 500 гроша	46
до 500—1000 „	18
1—2000 „	8
2—3000 „	1
3—5000 „	—
5—7000 „	—
7—10000 „	3

Сл. 7 — Београд у XIX веку

Међу мусиманским сопственицима турских добара у Београду 1863. године, њих укупно 150 имало је плац и кућу, само плац и кућу имало је 10, плац, дућан и кућу имало је 6, само зграду, кућу или дућан, без плаца, имало је 9 сопственика. Неколико плацева и кућа имало је 10 мусиманских поседника, сопственика.

Економско стање мусиманског становништва после бомбардовања Београда 1862. године, очигледно пружа слику крајњег осиромашења и пропадања некада моћних и богатих београдских Турака-господара. Економску вредност код београдског мусиманског становништва пред крај турске владавине представљао је „плац“ са нешто баште,

на коме је „бина“, кућа или дућан, трговачки или занатлијски. Вредност зграда и грађевина била је очигледно врло ниска: више од 90% зграда за становање, дућана, магаза и бина било је трошно, склоно паду, „арабат“, а доста их је било склоно паду и од старости и слабог материјала. Нешто кућа је било пострадало и порушене приликом бомбардовања (за око 9 мусиманских кућа забележено је да су порушене топом). Многи делови тесних мусиманских улица били су подводни, нарочито они у Шанцу и према Дунаву на Дорђолу. Знатан део грађевина, „бина“, видимо да су чинила обична склоништа и зајлони за људе и стоку (као напр. настрешнице, арови, касапске шупе, мут-

ваци и др.). У наведеним пописима запажа се општа економска запуштеност и пропадање турског дела вароши, са оронулим тесним и кривим сокацима, ћорсокацима и „ћошкама“, баштама, кафанама и дућанима. Нарочито су биле оронуле и пропале старе турске беговске куће, као што је у пописима забележено, на пример, за кућу „Исета Нецибегову“ и „Аци бега Алабеговића“ да су пропале и трулежи изложене.

По вредности закупљених мусиманских добара београдских становника 1863. највише је било плацева ситних поседа у вредности од 500 до 1000 гроша. Знатно је мање било поседа у вредности изнад 2000 гроша, а сасвим ретко их је било процењених у вредности изнад 10000 гроша. Најбољи плацеви су се тада налазили око Видин-капије и на Дорђолу. Сиромашније занатлије нису поседовале ништа од некретнина сем свог дућана. Осим приватних, било је, као што се види, и вакуфских имања, и до ста „мираза“ и удовичких поседа и наследства у некретнинама. Мали је број поседа који су представљали заједничку породичну имовину, што значи да се у мусиманским варошким породицама у тим годинама живело у издељеним, инокосним домаћинствима, а не у породичним задругама.

Судећи по процени турских добара пре 1862. године, било је мало имућних мусиманских варошким породицама и појединача. Већина их је била средњег

имовног стања, чија је имовина вредела до 10 и 20—40000 гроша. Судећи и по висини годишњих прихода од кирије, масу београдског мусиманског становништва шездесетих година 19. века представљају сиромашнији слој са приходим од кирије у годишњем износу од 500 до 1000 гроша.

Сви ови подаци јасно приказују ток завршног процеса раслојавања турског феудалног поретка у нашој земљи у фази коначног губљења политичке и економске власти Турака у другој половини 19. века. Пред исељавање из Србије, мусиманско, турско варошко становништво у Београду очигледно је представљало једну осиромашену гомилу становника. Сјај турских београдских бегова и ага остао је само као успомена у „Алабеговим“ и „Али и Сали спајиним“ оронулим и влажним зградама и баштама. На некада чувену и богату београдску турску чаршију, са чувеним занатским и трговачким дућанима, само су сећали стари „ћошкови“ и сокаци око Видин-капије, на Дорђолу и Шанцу, са својим искривљеним „настремцима“, магазама и дућанима.

Ова слика Београда и његових становника пре сто година, коју нам пружају документи о процени и продаји турских добара у Београду, може нам само још више истаћи и представити како је огроман, гигантски напредак доживео наш главни град у току свог стогодишњег живота и развитка.

НА ПОМЕНЕ

¹ Државни Архив Србије у Београду ПО К-75/9, „Процена Г. Давидовића“, Прот. бр. 29/1910. Процена турских добара у Београду 1863.

² Државни Архив Србије ПО К-121/58, „Списак добара које су Турци Србима и Турцима продавали и од ови куповали пре бомбардовања Београда“; Списак оних добара турских у вароши Београду која пре бомбардовања нису под кирију давана, него сада издају.“

³ Архив Историјског института Српске академије наука и уметности у Београду, Фасцикли „Бомбардовање Београда“.

⁴ Србске новине за 1862., Но 71, од 21. VI 1862. (с. 277).

⁵ Архив Историјског института САНУ, нав. докуменат.

⁶ У литератури има мало података о насељу и становништву Београда у време бомбардовања 1863. Најчешће се помиње познати догађај на Чукур чесми, јуриш Срба на београдску тврђаву, освајање и рушење Варош и Сава капије. Код Ф. Каница налазимо нешто више података о изгледу београдског насеља у то време, и о његовим становницима: његово дело »Serbien. Historische-ethnographische Reisestudien aus den Jahren 1859—1868.«, у одељцима »Folgen der Belgrader Erhebung im Jahr 1862«, (с. 4—6), и »Abschluss der Convention über den Abzug aller Civil Türk en aus Serbien« (6—9). О овоме налазимо пода-

така и код С. А. Поповића, путописца, („Путовања по Новој Србији“), изд. Српска књижевна задруга књ. 310—311, Београд 1950, 107, 109—113, 162—172; Код М. Б. Милићевића: Цртице за ранију слику српске престонице, одштампано из „Годишњице“ XXII, Београд, 1902., одељак „Топографија“, с. 25—56. О становништву и насељу Београда у време и после бомбардовања 1862. налазимо нешто података и у новијој литератури: „Београд“, у издању Балканског института у Београду,

1940, 142—143; Др. Марија Илић—Агапова, *Илустрована историја Београда*, Београд 1933, 306—308.

⁷ Државни Архив Србије, ПО К-121/58.

⁸ По процени турских добара, Државни Архив Србије ПО К-75/9.

⁹ Државни Архив Србије ПО К-121/58.

¹⁰ Исто.

¹¹ Исто.

¹² Исто.

LES BIENS ET LA POPULATION TURCS A BELGRADE AU MOMENT DU BOMBARDEMENT EN 1962

V. Nikolić

Etant donnée les sources insuffisantes sur l'état de la ville de Belgrade et de sa population d'il y a cent ans, à l'époque des événements historiques importants qui ont finalement amené la Serbie à son indépendance et l'ont aidée à rejeter le joug politique et économique des Turcs, l'auteur a essayé de compléter, en se basant sur des sources authentiques des archives et sources inédites, l'image de la ville et de la population de Belgrade au moment des bombardements en 1862 et immédiatement après, en 1863. L'auteur traite surtout la situation de la partie turque de la ville de Belgrade avec quelques aperçus sur la population chrétienne, serbe, et autres populations non-musulmanes de l'époque.

En parlant des événements historiques décisifs de la Première et de la Seconde insurrection serbe et de la première phase du développement de la Serbie libre, à l'époque où les Turcs étaient encore les maîtres politiques et économiques, l'auteur souligne deux dates saillantes, celles de 1830 et de 1833, dates des fameux «hatishérifs» qui ont changé, entre autres, aussi la situation ethnique, antropogéographique et démographique non seulement de la Serbie dans l'en-

semble mais surtout de ses villes et particulièrement la situation à Belgrade. En se limitant désormais aux villes des garnisons turques en Serbie, la population turque vivait dans ces villes mêlée à la population serbe, et en moindre partie, à la population juive dans une partie de Belgrade. Cette population turque, ou plutôt musulmane, possédait de nombreux biens et immeubles à Belgrade jusqu'en 1867, année de «la remise des clés des villes» et de l'exode finale des Turcs de toutes les villes de Serbie, donc de Belgrade aussi.

Par l'analyse des documents sur «L'estimation des biens turcs en 1863», ensuite de «La liste des biens que les Turcs ont vendus aux Serbes et que ces derniers ont achetés d'eux» (Archives d'Etat de Serbie, Belgrade) et d'après quelques documents des Archives de l'Institut Historique de l'Academie Serbe des Sciences à Belgrade, en complétant par des données insuffisantes trouvées dans les études publiées jusqu'à présent, l'auteur a présenté dans le cadre de 6 tableaux, accompagnés de commentaires et conclusions la structure ethnique de la ville de Belgrade après 1962, la situation économique et sociale et les rapports de la popula-

tion turque, musulmane avec la population chrétienne et non-musulmane. Les informations trouvées dans le classement administratif turc et serbe et les listes de la population par catégorie de profession, de nationalité et d'appartenance ethnique, ensuite les listes de la population du quartier turc de Belgrade, avec des noms suivis de profession et d'indication «locataire» ou «possesseur» des biens turcs, ont fourni des données précieuses à l'auteur pour son analyse et pour ses conclusions.

En comparant l'état de l'agglomération et de la population de Belgrade d'il y a cent ans avec le développement actuel, l'auteur a souligné le développement dynamique et gigantesque de notre capitale dans le délai relativement court de cent ans.

Illustrations dans le texte:

Fig. 1—2 — Liste des biens turcs à Belgrade loués, avant 1862, aux Serbes (Archives de la République de Serbie)

Fig. 3—4 — Liste des citoyens serbes qui louaient des biens turcs après le bombardement de 1862 (Archives de la République de Serbie)

Fig. 5—6 — Estimation des biens turcs à Belgrade (première et dernière pages) que les Turcs devaient céder aux Serbes après le bombardement de Belgrade en 1862 (Archives de la République de Serbie)

Fig. 7 — Belgrade au XIXe siècle

